

דברי הכפר

"עד כמה זמן קצר, דיו לשנות הכול." ~

ויקטור הוגו

גיליון מס' 2539 י'ז חשוון תשע"ט * 26 באוקטובר 2018
כפר הנשיא * עלון פנימי
עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

ערב לזכרו של ארנון שוורצמן ז"ל / גיורא

ערב לזכרו של ארנון שוורצמן ז"ל התקיים במועדון החברים בכפר הנשיא ביום חמישי האחרון, ארבעים שנה לאחר נפילתו ב"מבצע ליטני" בדרום-מערב לבנון ב-19 במרץ 1978. רבים מחבריו של ארנון הגיעו מקרוב ומרחוק, כולל ממונטריאול ומאטלנטה: חלקם בני כיתתו בכפר הנשיא, כיתת "סנונית", ומספר גדול במיוחד של חבריו מהצנחנים. חברים לנשק אלה לא מתקבצים ביחד בכל שנה, כי בימי הזיכרון יש להם קברים נוספים לבקר בהם.

מארגני הערב היו הדסה בן נתן מכיתת "סנונית" ורואי רויטמן, מושבניק לשעבר ובן מחזור הגיוס של ארנון בצנחנים, בנובמבר 1974. הערב כלל סרט קצר על ארנון שהכינה עמותת המורשת של הצנחנים ומצגת שהכין איתי סלע, בן הכיתה, שגם אמר דברים על נעוריו של ארנון בכפר הנשיא.

עיקר הערב עסק בדמותו של ארנון שוורצמן כלוחם וכסגן מפקד פלוגה בצנחנים: ומדברי מפקדיו וחבריו לנשק עלתה דמות של איש צעיר ומיוחד, בוגר ורציני לגילו, אשר בשקט הנפשי, באומץ ליבו, וברוחו הטובה, הקרין על כל הסובב אותו. מרגשים במיוחד היו דברי המג"ד של ארנון, שבתאי פולג, אשר סיפר על הקשר עם משפחתו של ארנון לאחר נפילתו. רופא הגדוד ומפקד הפלוגה, שנפצע בעצמו בלחימה, סיפרו על הקרב בכפר קנה, לא רחוק מהעיר צור, ועל נפילתו של ארנון ממטח של יריות, ביחד עם שני חברים נוספים שהיו לצידו. היה ניכר שלוחמים נוספים בפלוגה, שנכחו באירוע לזכר ארנון, חיים את הקרב הזה עד היום.

רואי רויטמן, שהנחה את האירוע, חתם את הערב כאשר פנה אל חניכי מכינת "גליל עליון", תנועת "השומר החדש" ובני הנוער של כפר הנשיא – אשר הוזמנו במיוחד על ידי הדסה לאירוע – וקרא להם להמשיך ולשמור על הארץ עד שיגיע יום שבו נחיה כאן בשלום. תודה להדסה שהזמינה גם אותי לערב מיוחד שייחקק בזיכרון.

גיורא גודמן

ארנון נפל ביום י' באדר ב' תשל"ח 19.3.1978
הוריו: יוספה ואברהם (אייבי) שוורצמן

בן 23 במותו
דרגה: סגן ביחידה: חטיבת הצנחנים

מקום מנוחתו: כפר הנשיא

אמנות או נאמנות

במאה הקודמת, לפני הרבה מאוד שנים, במדינה הזאת דיברו בשפה אחרת. שרו "שחקי שחקי על החלומות", ורצו באמת ובתמים להקים כאן חברת מופת שתהיה אור לגויים של שוויון האדם ללא הבדל צבע גזע ומין. בפסח היו קוראים דברים של משה בלינסון, רופא ופובליציסט והיום בית חולים:

"יצאנו לשנות פני העולם, לשים קץ לשעבוד אדם באדם. מתי נולדנו? בשעה שניצוץ כבוד ראשון הוצת בלב העבד המושפל הראשון נגד משפילו. אנו לא ננמיק את הדגל עד בוא היום, והיה דגלנו לדגל החברה המשוחררת, עד יקום האדם במלוא קומתו, ויתגלה לעין-כל כאור הנצחים הצפון בו, כשדעתו רחבה ולבו טהור וידי נאמנות וחיו חופש וצדק. אין לא עבד עברי ולא עבד כנעני, לא שחור ולא סיני. וכבודו של כל אדם ראש פינה הוא לחברה הנגאלת. בוא יבוא היום ההוא".

ובכן היום ההוא רק מתרחק והולך. היום השתנתה השפה ויחד איתה השתנו פניה של המדינה. גם החברה מקוטבת ומשוסעת, ואת הפער שנפער בין עשירים לעניים אפשר למלא בהבטחות של ביבי לחדרי מיון קדמיים בפריפריה, בצפון או בדרום זה כבר לא משנה.

בעיתון לפני שבוע היו חרוטות בשחור על גבי עוד יותר שחור, דבריה של שרת התרבות מירי רגב: "כפי שהבטחתי חוק הנאמנות בתרבות יצא לדרך. שמחה שמאבק ארוך שנמשך שנתיים הגיע לקיצו. חופש הביטוי הוא נר לרגלנו וערך מרכזי בחיים של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית אך שמירה על חופש הביטוי אינה היתר להסתה כנגד מדינת ישראל היהודית והדמוקרטית."

אחר כך מירי רגב דיברה אצל אודי סגל, ברשת או בקשת, על כמה חוק הנאמנות בתרבות יעשה טוב לתרבות הישראלית. מרוב ייאוש ובחילה העליתי בקיר הפייסבוק שלי את השיר "נאמנות" שפרסמתי בזמנו. כי מה כבר אנחנו יכולים לעשות אל מול האלימות השלטונית המתגברת אם לא לכתוב אמת. ורק את האמת.

נאמנות

אָמַא בְּרָחָה מְלוּבֵּלִין פֶּאָשֶׁר
צָרְחוֹת הַנְּאֻמָּנוֹת שֶׁל הָאִישׁ הַקָּטָן
עִם הַשֵּׁפֶם הַטְּרִיפוֹ עָלֶיהָ אֶת דַּעְתָּהּ
עַד שֶׁהִגִּיעָה לְמַחְנֶה רְפוּז שֵׁם לְמֶדָה

איפה נגמר האדם ומתחיל הכאב.

כאשר הרוסים הגיעו,
נמלטה עם אחיה לאוזביקסטן
ושם איש קטן עם שפם גדול
דרש מהם נאמנות או למות
ולכן אחיה מת שם מחסר
נאמנות כרוני ומטפוס המעים.

כאשר הגיעה לאחר תלאות רבות
לארץ ישראל נאחזה בצפרניה
בחיים עצמם והיתה נאמנה
כל חייה כאן לטרוף שהגן עליה
ולכח האפל של חרדותיה
חסרות הפשר אך הודאיות.

לאחר מותה גליתי שהטמינה סכין
מתחת למזרן מטתה בבית הסעודי
והבנתי שעד ימיה האחרונים
נותרה נאמנה לחוש הנרדפות
אותו חלקה עם בעלי החיים הזעירים
ששכנו מתחת לרצפה.

בימים האחרונים
כאשר שבות ועולות
צרחות הנאמנות
ממרקעי הטלויזיה
אני מרגיש איה
לאט
לאט
אני
הופך
להיות
אמי

דודו פלמה

תרבות

שלום לכולם

לא כולכם יודעים, אבל לפני כחודשיים נכנס לתפקידו רכז חדש לוועדת תרבות וחגים, הלא הוא רתם איילון ואליה הצטרפו - בנוסף על כמה חברי ועדה ותיקים - גם הרבה חברים חדשים.

רתם החליף את רחלי פוקס ששימשה בתפקיד זה במשך שנים רבות ועשתה עבודה מופלאה ומעוררת השראה. שולחים מכאן תודה לרחלי בשם כל אנשי כפר הנשיא.

תודה למארגני האירועים בסוכות

המשימה הראשונה של הוועדה החדשה היתה לתכנן ולבצע את אירועי סוכות. זה המקום לומר תודה לכל מי שלקח חלק בהצלחת אירועים אלו - לחניכי המכינה, למעיין ורחלי בלב הקיבוץ, לכל מי שהכין מרקם בערב המרקם והנוסטלגיה, לשרה דבולט ולכל העוזרים בערב הפנקייקים, לכל המתנדבים שתפעלו את הסאונד, רכשו, סחבו, הובילו והעמיסו, וכל היתר.

מה חדש בתרבות בקיבוץ?

החל משבוע זה נתחיל לעדכן בכל שבוע-שבועיים ב"דברי" על אירועי תרבות וחגים.

אז בקרוב כשיתחיל החורף, יתקיים אחת לשבוע מפגש "שעת סיפור" לפעוטות וילדים, שמארגנת שונטל בכר-בסו. המפגשים יתקיימו בלב הקיבוץ בימי שני בשעה 16:30 ומי שמעוניין להתנדב להקריא סיפור מוזמן ליצור קשר עם שונטל. אפשר להמחז ולחציג או רק להקריא.

בנוסף - **צוות ההגברה** של הקיבוץ בראשות אילן מדינה - פותח את שעריו למצטרפים חדשים - נשים וגברים - בואו ללמוד איך לתפעל את מערכת הסאונד ולהיות הגורם שאי אפשר בלעדיו באף אירוע (: פרטים אצל אילן. ואם יש לכם רעיונות לפעילויות - בחגים או בכלל - מוזמנים לפנות אלינו ונראה ביחד איך אפשר להוציא אותם לפועל!

שלכם

רוני וגנר בשם חברי ועדת תרבות

קהילה למען קהילה

- גיוס לניקוי מרזבים
- הכנת משק ילדים לחורף

ניפגש בשבת 03.11.18 בשעה 10:00 בכיכר .

נשים גברים וטף, כולם.....

ננקה את המרזבים של חברי הקהילה המבוגרים,

נכין את משק הילדים לקראת החורף.

בשעה 12:00 - כיבוד למגויסים במשק ילדים.

עזרתכם נחוצה וחשובה!!!

נשמח אם תביאו ציוד מתאים:

סולמות, מטאטאי כביש, כפות שתילה, מזמרות, מגרפות,
שקים וכיוב'.

מי שמעוניין שנגיע אליו לניקוי מרזבי ביתו,

מוזמן להירשם אצל שיפי במפגש ונשתדל להגיע לכולם!

שלכם ובשבילכם: צוות קהילה למען קהילה

פצימות ב"לב הקיבוץ" / רחלי ומעין

בשעה טובה חדר ספורט מתחיל לצאת לדרך. שמעון מלכה יישר כבר את כל הרצפה. סגר חלונות כדי שציפורים לא תוכלנה להיכנס וללשולש איפה שרק יבוא להן. התחלנו גם לפנות את כל הציוד שתפס במקום בחלל. בשלב הבא אנחנו מתכוונים לסתום ביובים ברצפה ולמלא אותם. לצורך זה אנחנו זקוקות לכמה מתנדבים חסונות וחסונים שביום ראשון הקרוב יעזרו לנו למלא את הביובים בחומר קשה כדי שניתן יהיה לצקת בטון מעל.

היום מגיעה אלינו משאית עם עץ, ומוטי בן אדיבה וריצ'רד קונריקוס יקימו בעזרת לוחות העץ האלו, דלפק הגשה ושולחן עבודה ארוך עם מדפים. כך שכל המטבח שאנחנו מפעילות בלב הקיבוץ יהפוך לסביבת עבודה מאורגנת, ידידותית ומסבירת פנים, ואשר יהיה לעבוד בכיף במקום שהוא אסתטי ונעים. המון תודה למוטי וריצ'רד המתנדבים בעם. כל הכבוד. באמת.

ובשבוע הבא:

ביום ראשון ה-28.10 מגיע אלינו ראש המועצה גיורא זלץ לשוחח לקראת הבחירות תתקיימה ביום שלישי. כולם מוזמנים להקשיב וגם להשמיע. בשעה 20:00 במועדון.

ביום שני 29.10 לב הקיבוץ יפתח בשעה 16:00 ובשעה 17:15 תוגש ארוחת ערב לכולם. מי שמעוניין בסעודה שקטה יותר מוזמן להגיע בסביבות 18:30 ואז כבר ממש נעשה רגוע.

ביום שלישי במועדון ערב חברתי בשעה 20:00 והפעם טומי עמית, ימשיך ויגלה לנו את סודות הרי הגעש ורעידות האדמה. רחלי ואני שיושבות כל בוקר עם טומי על כוס קפה מרותקות לסיפורי המתח שלו בנושא. מובטח ערב מענג לכולם, ולא רק לחובבי קטסטרופות. בואו!

וביום חמישי ה-1.11 האירוע שכולם חיכו לו! ארוחת ערב ברמה של מסעדה עם האוכל הכי טוב בכפר. במחיר מגוחך של 30 ₪ תוכלו לקבל שיפודי פרגיות, קבב מקומי, כנפיים, אורז (של רחלי) מאוד טעים, חומוס, טחינה, סלטים וחמוצים, מנה צמחונית לצמחונים. ולקינוח עוגות משובחות. כדי להצטרף לארוחה צריך לקנות כרטיס בשווי 30 ₪ ומיום ראשון להודיע לרחלי ולמעין על השתתפותכם. ניתן יהיה להודיע לנו על השתתפות עד יום שלישי. פרטים נוספים יגיעו במקומי.

מסיק זיתים מתקרר הפשילו שרוולים כל הכסף שיכנס מהשמן יוקדש לחדר ספורט. מטרה מענגת. שבת שלום וניפגש בלב הקיבוץ

21.10.18

לכבוד :
הקיבוצים החברים באגודה השיתופית
מבוא הגליל

הנדון : אסיפת חברים בנושא המעבר למועצה האזורית

ביום 11.11.18 בשעה 15:00

שלום רב לכולם,

מזה זמן מדובר על מעבר בתי הספר שבתחום מועצה אזורית גליל עליון מניהול עצמי על ידי הבעלות לניהול על ידי המועצה.

בית ספר "מבוא הגליל" מתנהל היום כאגודה שיתופית שבה חברים ששה קיבוצי דרום עמק החולה.

אנו רוצים לקיים דיון בהשתתפות עו"ד אלברטו קופרשמיט לגבי הנושאים הבאים :

1. האם האגודה רוצה במעבר והאם היא יכולה להתנגד מבחינה חוקית ?
2. במידה ואכן עוברים למועצה מה התנאים של האגודה.
3. האם האגודה רוצה להמשיך להתקיים במתכונת מסוימת לאחר המעבר.

חשוב שיגיעו לאסיפה כל מנהלי הקהילות, רכזי חינוך, אנשי חינוך בהווה ובעבר, הורים וכל מי שנושא החינוך קרוב לליבו.

להתראות,

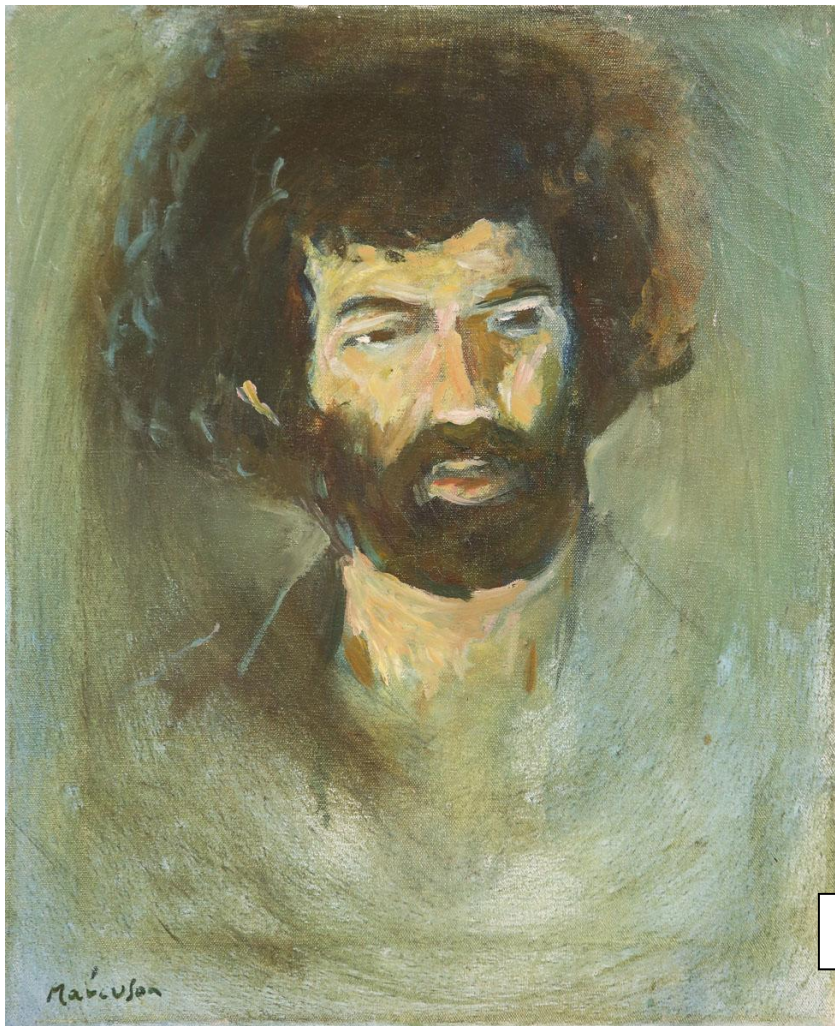
ניצן טיגר
מנהלת בת ספר
מבוא הגליל

סיפור מאת מרקי /שמעה וכתבה שושנה ש.

שנים אני מטייל, והרבה פעמים בסוף הטיול, יושב על הספסל בשטח האמפי, בגב הבריכה. יושב ומסתכל סביבי. את הדשא של האמפי אני שתלתי, וגם את הדשא ליד בית בלונד. מזג האוויר כאן הוא הכי טוב בקיבוץ.

לפני 3 שבועות הגעתי. ואין ספסל. ישר התקשרתי לגיא-הגון, ושאלתי אותו אם הוא לקח. אמר כן. אמרתי שאני רוצה אותו חזרה. כבר שנים שאני יושב שם הרבה. הוא התנצל ואמר שיחזיר.

כמה ימים אח"כ היה שם ספסל חדש, עוד עם הריח של הצבע. התקשרתי להודות לו, והוא אמר לי, על מה אתה מדבר, לא שמתי עדיין כלום. ואז ראיתי שכתוב עליו "לזכרו של איזי פוזנר". הייתי כל כך מבסוט. סיפרתי לבת שבע. תמיד אהבתי אותו, איש נהדר. הבן שלו סידר שיבנו את זה לזכרו.

צייר: מרקי

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

פנקס הבוחרים:

לקראת הבחירות לרשויות המקומיות שיתקיימו בשבוע הבא, הסתכלתי בפנקס הבוחרים של כפר הנשיא. יש בו 739 שמות, עשיתי בדיקה מדגמית וגיליתי שלמעלה מעשרים אחוזים מהשמות האלה לא חיים בכפר הנשיא כבר הרבה מאד שנים, לדוגמא: מרדכי (מורדי) בן נתן ואהוד אלמן. ויש עוד רבים מאד ברשימה שאינם חיים בכפר הנשיא ולא בשום מקום אחר במדינת ישראל.

למעשה, נראה שמה שצריך לעשות, זה להוציא אותם מהרשימה. מדוע לא עושים זאת? כי הם ממשיכים להיות אזרחי המדינה ובעלי זכות הצבעה (גם לכנסת), ואם יחליטו להגיע לכאן ביום שלישי הקרוב ולהצביע, הם יוכלו לעשות זאת. לא מופיעים בפנקס הבוחרים כל אותם האנשים שפעם חיו בכפר הנשיא והיום כבר לא, כי הם עברו למקום אחר בארץ, והודיעו למשרד הפנים על שינוי כתובתם.

את עשרים וכמה האחוזים ההם, כדאי שתזכרו בסוף יום הבחירות כשיוודעו שאחוז ההצבעה היה מאד נמוך...

גיורא זלץ:

גיורא זלץ, המועמד לראשות המועצה האזורית גליל עליון, יגיע אלינו **למועדון ביום ראשון 28.10.18 בשעה 20.30.**

פגישה על כוס קפה עם מנהל הקהילה:

למעלה משלושים אנשים הגיעו לפגישה עם גל סער ב"מפגש" ביום שלישי. גל סיפר על הדברים שבהם הוא עוסק עתה, למשל הכשרת החברים החדשים בהנהלות החדשות. עבודה עם הצוותים החדשים של החינוך ושל הרווחה. טיפול בכך שהאוטובוס מספר 73 הנוסע מטובא זנגריה לבית החולים זיו ייכנס לכפר הנשיא (את המכתב הראשון בנושא כתבתי לפני כחצי שנה, וסוף סוף זה כנראה הולך לקרות). גל מטפל גם בפניות לקבלת השלמת הפנסיה מקרן סל"ע

של התנועה, למי שמבקש זאת ומוכן לעבור את הבדיקה, שאכן אין לו מקורות הכנסה נוספים.

חברים שהתבטאו בשיחה, שאלו אם ההחלטה לקצץ 1000 ₪ בפנסיה אכן אושרה רשמית על ידי הרשם, ובקשו שבכל מקרה יישלח לכל פנסיונר כזה מכתב, שבין היתר מציין שמדובר בהלוואה לקיבוץ. גל הבטיח לבדוק זאת למרות שהשאלה הייתה כנראה צריכה להיות מופנית לאלו בן עמי.

אנשים שאלו גם על אכיפת החלטות של הקיבוץ. מדוע לא אוכפים החלטות בנושא השכרת דירותיהם של יורשים, ועוד החלטות שונות שהחלטנו. נשאלה שאלה על החיובים לבריכת השחייה לקראת הקיץ של 2019, ועל קבלת חברים חדשים.

התגובה הכללית על עצם קיום הפגישה הייתה חיובית, ואנחנו נמשיך לקיים פגישות בלתי פורמליות כאלה בין החברים לבין מנהלי הקיבוץ, בתדירות של אחת לכמה שבועות.

בפעם הבאה ננסה לקיים את הפגישה בשעה מאוחרת יותר כדי לאפשר להורים צעירים להשתתף.

מי מיילל שם בלילה?

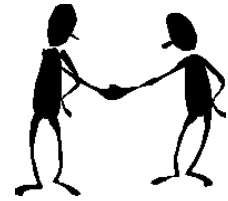
באזור שלנו יש הרבה מאד בעלי חיים בטבע. רבים מהם פעילים בשעות הלילה. בעונה זאת כשנדידת העופות מתגברת, אפשר לשמוע את להקות העגורים החולפות מעלינו לא רק ביום, אלא גם בלילה. מפעם לפעם כשנוהגים בלילה על כביש המערכת, צדים פנסי הרכב שועל רץ על הכביש. ובלילה בלילה שומעים את יללות התנים. פעם לימדו אותי דרך מצוינת להפסיק את יללות התנים: פשוט, הופכים נעל, לא חשוב איזו נעל, ימין או שמאל, נעל בית או סנדל, סתם נעל הפוכה גורמת לתנים להפסיק לילל. ניסיתי - וזה עבד.

אחר כך חשבתי לנסות להפסיק את יללות התנים בלי להפוך נעל. במקום להפוך נעל, פשוט לא להפוך נעל ולחכות 30 שניות. אתם יודעים מה? גם זה עבד מצוין. הגעתי למסקנה שהתנים מייללים רק כדי להודיע לחבריהם: "הי, אני כאן, בואו, יש כאן אוכל!" ואחרי שהם שלחו את ההודעה, אין להם צורך להמשיך לצעוק ולהפריע לבני האדם לישון, והם מפסיקים. איציק בן דור, מה אתה אומר על זה?

תמר וולפין

נעים להכיר

/דניאלה תל-צור ומיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה,

והשבוע – **אמיר שפיר**, מתגורר בשכונת הרכס

איך הגעתי לקיבוץ

הגעתי עם בת זוגי, אופירה, מנוף כנרת, שם חיינו יחד שנה וחצי בתור סטודנטים. הכרנו כמה חבר'ה מהקיבוץ: לינטון, גיגי, טליה אבן דן ואחר כך גם את אורי הדר והחלטנו לעבור. אורי אמר לנו כשעברנו: "תיזהרו, מי שנכנס לקיבוץ לא יוצא!" כעבור חמש שנים כאן, אפשר לומר שבינתיים אורי לא טועה...

מה אני עושה בחיים

אני מטפל ברפואה סינית, בפאסיה תרפיה ושיאצו. משלב טיפול במגע עם דיקור סיני ומערבי. מתמחה באורתופדיה וכאב. אני עובד בקופת חולים מכבי ובקליניקה פה בקיבוץ, ליד הסטודיו של טל.

קרובי משפחה בקיבוץ

אופירה ואני הקמנו פה משפחה. יש לנו שני ילדים גבע (בן 3) ודרור (בת 10 חודשים). אחות של אופירה, מיכל, גם עברה לגור בקיבוץ בשנה האחרונה. ההורים שלנו במרכז, אבל יש בקיבוץ כמה משפחות מקסימות שמאמצות אותנו.

כמה מילים על הקיבוץ

תמיד היה לי חלום לגור בקיבוץ. יש פה קהילה ממש טובה ואנחנו מגדלים את הילדים ממש ביחד. יש פה אנשים מדהימים ששמים פה דגש יותר על חווית החיים ופחות דגש על חומריות. נהנים מטבע, מוזיקה, אוכל טוב,

"פיינשמקרים". אחד מחברי הקיבוץ (השם שמור במערכת), אמר לי פעם שהם היו אמורים לשפץ את הבית ובמקום זה הם טסו לטיול סובב עולם. איך הוא הגדיר את זה? "חוויית במקום לבנים". אני מזדהה עם זה.

משהו שאני רוצה לספר

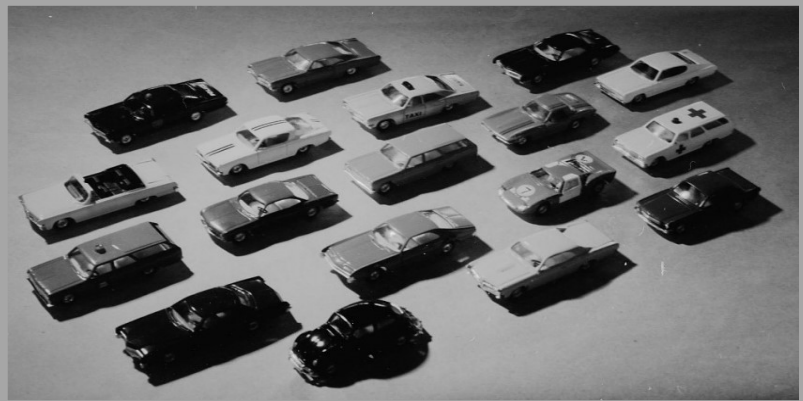
לאחרונה יש לי כל מיני יוזמות חדשות כחלק מהרצון שלי לקדם את הרפואה המשלימה ולהנגיש את הידע בתחום לאנשים. בימים אלה אני בונה אתר שבו אמכור מעין מקל עיסוי או באנגלית "מסאז' סטיק" עם הסברים איך לעבוד איתו נכון ולטפל בכל מיני מצבים.

אני גם מקדם פרוייקט במכבי, של הצבת תמונות מעולם הרפואה המשלימה לתוך משרדי הרופאים. כך רופא יזכר יותר ברפואה המשלימה ואולי ימליץ עליה למטופל כאלטרנטיבה לתרופה כלשהי.

תודה ובהצלחה אמיר!

שווה 1000 מילים? דוד אלמן

מפעל
הצעצועים
גמדה

משולחן העורכת

